

EL PHN A L'HORTA, NECESSITATS REALS I NECESSITATS FICTÍCIES

L'arribada d'aigües procedents del travassament de l'Ebre han servit com a gran excusa per al govern de la Generalitat Valenciana per desenvolupar una política completament insostenible. Noves transformacions agràries i més urbanitzacions a comarques amb greus déficits hídrics han estat realitzades amb la promesa d'un trasvassament que cobrirà totes les demandes. El futur que es preveu per al País Valencià és però, molt difícil, ja que les noves demandes han arribat fins un nivell que el trasvassament difícilment arribarà a cobrir. En un marc europeu canviant que planteja la necessitat de que els usuaris cobreixen el cost real de l'aigua pareix clar que el cost del desenvolupament desafortat dels últims anys l'acabaran pagant els usuaris més febles: els llauradors tradicionals i les zones humides.

Més o millor aigua per a l'Horta?

Actualment al llaurador de l'Horta degut a la pèrdua de sòl agrícola, a la comarca de l'Horta no falta aigua per regar. Els drets consuetudinaris dels regants de la Vega sobre les aigües del Túria garanteixen l'abastiment, i tenint en compte que en el termini de cinquanta anys ha desaparegut un cinquanta per cent de la superfície d'Horta, els fenòmens d'escassetesa d'aigua no són els més freqüents. En cas de necessitat es podria tornar al sistema de torns, hui en dia en desús en quasi tota la comarca, o fer ús dels cabals del freàtic mitjançant els pous.

Les necessitats d'aigua a l'horta no són quantitatives sinó qualitatives. No manca aigua, però l'aigua disponible generalment no és de bona qualitat. És imprescindible l'aturada dels abocaments il·legals i incontrolats a les sèquies i la depuració de totes les aigües abans del seu abocament a la xarxa de sèquies. L'agricultura de qualitat, que proporcione aliments sans als ciutadans i ciutadanes de l'Horta i de la ciutat de València no pot fer ús d'un recurs bàsic com és l'aigua en les condicions de degradació en què es troba moltes zones.

El PHN i el PNR ha oblidat els llauradors de l'Horta una vegada més i no es contempla en ells cap infraestructura per millorar la qualitat de les aigües amb què reguen. També ha deixat de banda el fet que la major part dels nuclis de l'horta careixen d'aigua potable. L'aigua que surt de l'aixeta a la major part dels municipis de l'horta, amb nivells elevats de nitrats, esta desaconsellada de fa dècades per al consúm humà. El PHN no aporta cap solució.

Una bomba de rellotgeria

Es cert, però, que a la resta de comarques del País no en sobra l'aigua. El conreu de les grans extensions cítriques que caracteritzen el paisatge Valencià ha comportat l'extracció abusiva dels aqüífers, amb greus conseqüències per les zones humides. És per açò que cal denunciar amb encara més força la política que el govern de la generalitat ha dut a terme els últims anys. S'ha canviat la legislació per permetre la transformació massiva de zones de matorral i secà en regadiu, amb l'ajuda de quantioses subvencions de la conselleria d'agricultura. La creació de nous regadius, realitzada de manera desafortada els últims anys, suposa un autèntic robatori als regants tradicionals. Les noves explotacions, utilitzades per fer aflorar diners negres i principalment en mans de grans empresaris aliens a l'agricultura, provoquen noves demandes als aqüífers ja sobreexplotats i creen una competència desigual entre les noves explotacions de l'interior i els llauradors costaners, que tenen a la terra una font bàsica d'ingresos. Les zones humides, depenents dels afloraments superficials, sols es podran mantenir -com ja passa actualment en alguns casos- amb extraccions artificials dels pous.

En aquest marc, el PHN ha funcionat com la gran excusa. Davant la promesa dels nous cabals procedents de l'Ebre s'ha accelerat el procés d'urbanització i de creació de nous regadius sense que s'hagen alçat les protestes dels regants tradicionals. La possibilitat de que els cabals de l'ebre resolguen aquesta situació va a ser, però, completament il·lusoria. Les noves explotacions i el desenvolupament urbanístic costaner suposa una demanda real i permanent d'aigüa que el trasvasament de l'Ebre, condicionat per la disponibilitat de cabals al riu, sols podrà cobrir en part els anys d'abundància. Si sumem a açò el fet que els usos urbans tindran preferència en la utilització de l'aigüa trasvasada, el panorama per a l'agricultura tradicional valenciana es presenta desolador. Els anys de sequera portaran una competència abans mai vista entre regants i entre aquests i usuaris urbans, en el marc d'un mercat de l'aigua progressivament alliberat, al qual els menuts agricultors tenen totes les possibilitats de perdre.

Des del col·lectiu per l'Horta:

- **Reclamem que es reglamenten els nous regadius**, castigant la perforació il·legal de pous i l'explotació abusiva dels aqüífers i prohibint cap nova transformació.
- **Denunciem la manipulació interesada dels agricultors** pel govern de la generalitat i organitzacions agràries afins, que donen a entendre que l'aigua de l'Ebre servirà per regar, al temps que potencien l'allibermant del mercat de l'aigua i oculten l'elevat preu que per aquesta aigua haurán de pagar els usuaris.
- **Denunciem els interessos especuladors de tipus urbanístic que es troben darrere del PHN.** El PHN tan retroalimenta el present model desenvolupista que pretén urbanitzar encara més la costa valenciana a costa dels que hi vivim, veïns i agricultors.